

JOHN LENNON

/Vic Garbarini, Interview Barbara Gaustark/

Měli bychom najít vhodnější slove než tragedie, abychom přesně vyjádřili, co představovala smrt Johna Lennona. Neznámá to, že bychom potlačovali naše rozpaky, smutek a bolest - mnoho zůstalo nevyřčeno nebo dokonce nesprávně vyličené. V klasickém Shakespearově dramatu tragedie značí, že oběť měla podíl na vlastní prohře prostřednictvím nějaké osudové chyby nebo akce. V Lennonově případě o nic podobného nešlo. Slovo "tragický" také naznačuje vědomí neúplnosti, přetržených závazků a nedokončení práce a plánů. Smrt Elvise Presleyho byla tragedií, stejně jako Bohhameva nebo Hardingova. Ale každý, kdo si přečetl poslední Lennonovo interview s jasnou hlavou /a srdcem/ určitě vidí, že čtyřicet let Lennonova života bylo vyplněno takovou tvůrčí energií bez náznaků ochabnutí, že můžeme považovat jeho činnost za nenaplněnou. Druh Lennonovy slávy neměl nic společného s jeho většinou, hudbou nebo tím čeho dosáhl, rytmus s tím, jak se se svým postavením vyrovnával, jak naložil s ovocem své práce. Nejenže osvobodil sám sebe od útlaku všech vlád, hudebních společností a podobných institucí. Jeho vítězství bylo daleko velkolepější - nabídl svou cestu milionům následovníků. Přes vaškeré zápasy s vytrvalostí, odhodláním /a s malou pomocí přátel/ zbavil se větších překážek než kdokoliv jiný.

Beatles se stali pro nás symboly sebeobjevování. Byli skutečnými katalyzátory generačního probouzení. Pomáhali nám odkrývat naše možnosti v osobním i společenském měřítku. Jako čarodějové moderní doby, se stali prostředky, pomocí nichž jsme se dostávali do vlastního podvědomí a získávali pocit sounáležitosti. Ale jak John prohlásil ve svém posledním rozhovoru, Beatles nebyli odtrženi od společnosti - naopak sami byli touto společností. Stali se prostředníky, skrze něž jsme se dohadovali lidských práv. Důležité je, že celý proces, v němž Lennon sehrál střední roli, byl pro nás srozumitelný. Na rozdíl od mnoha lidí, kteří se stali médii kulturní transformace, John odolal pokušení brát si zásluhy za něco vytvářel, a proto nezatížil tento tvůrčí průlom břemenem sebectví a lidských slabostí. Bojoval, aby přeměnil svůj hněv, bolest a pocit narnosti v sílu pro osvobození sebe i druhých a přitom se snažil udržovat kontakt se zdroji své inspirace. Ve skrytém realizačním procesu uskutečněním na základě pravdy obsažené ve svých textech zjistil, že tvůrčí schopnost je dar. Proto se nepovažoval za "majitele" svých písní o nic víc než za "majitele větru". Dosáhnout takového stupně svobody není snadné. Vyžaduje to belestivé odbourávání iluzí, že je možno vycházet z Elvisova odkazu při hledání vlastní osobnosti - skutečného J. Lennona. Vyžaduje to odevzdání, odvahu riskovat a také ochotu dělat si čas od času legraci ze sebe.

Vývoj, který v nás Beatles iniciovali dospěl do tak mohutné síly, protože se též dotýkal našeho podvědomí v oblastech všem nám společných, kde jsme cítili jednotu v pravdě a kde verš: "Já jsem on jako vy jste já a my jsme všichni dohromady" ztrácel všechny odstíny fráze.

8. prosince 1980 byl tento společně sdílený prostor, toto dlouho zapomenuté útočiště v mnoha z nás opět obnoveno otřesem a Lennonovy smrtí. Opět jsme se cítili být součástí jediné nervové soustavy. Tato excitace vědomí trvala po celý týden a vyvrcholila vigilií o níž Yoko prostě řekla: "Viděla jsem, že naše mysl je společná!" A měla pravdu. V takových momentech jsme byli blíž skutečnému lidství, tam, kde neexistuje prostor ani čas a odkud plynou hodnoty našeho vnitřního světa: tvořivost, radost a sama hudba.

"Když se ke mně dostává hudba - sférická hudba, která stojí nad porozuměním, nemusím nic dělat, protože fungují pouze jako vysílač. Jedinou mou radostí je naslouchat a pak sloužit jako zprostředkovatel... pro tyto chvíle žiji."

John Lennon

Co v nás z těch dob zůstalo, to nejsou jen emoce, ale něco vyššího a konejšivého - náš vlastní potenciál, budoucnost žehnající nás vpřed a my se musíme učit na ni reagovat. Učit se kooperovat s lidštější součástí sebe sama nemá-li být náš život pouze mechanickým cvičením v uctívání kvantity před kvalitou. Musíme být aktivní v tomto transformačním procesu. John Lennon nám ukázal, jak se oprostit od všech zábran, které blokují kontakt s rozměry vnitřního světa, abychom se připravili na probuzení části své osobnosti a uskutečnili onu vazbu s vnitřním světem, která přesahuje míru porozumění.

Důležitým faktorem Lennonova života byla Yoko Ono. Někteří ji nazývají "dravčí ženou" - které měla na Johna zhoubný vliv. Poslední dobou je však prezentována jako "Lady Madonna" - zdroj Lennonovy jistoty a sebevědomí. Jaká byla skutečná Yoko? Záleží samozřejmě na tom, z jakého úhlu pohledu ji vidíme. Povrchně nazíráno - Johnova fixace na ni jako na matku její vešla k ústupkům a chlapec spolu s nekompromisní individualitou, již se vysnažovala, činily z ní snadný terč útoků pro ty, kdo ji nenáviděli. Snad je toto částečně pravda, jenže tato pravda opomíjí zásadní hledisko. Jde-li do hloubky, stala se Yoko Johnovi matkou v pravém slova smyslu. Neustále naplňovala jeho vnitřní bytí a chránila ho před dravčím světem.

/ dokončení příště /

1940-1980

ZÁŠKYT - 5 a 1/2

(13.10 u Chocně)

Zdeptaná hospoda ve Vračovicích - Orlové a více než osadesátiletý vedoucí pan Novák, zažili největší tržbu od karátového večera, kdy se odvedenci loučili se svobodou a pak táhli k Jaroměřu.
(ať si to chce kdo chce věřit)

Obrozenecký sálek s barvotiskovou oponou, která zobrazovala nikoho menšího než Libuši, Říp, myslivce, děvče krav a zílko, karkulku atp., je pro Záškyt jako dělaný. Kolem stovky diváků neženilo a došlo i došlo, protože pověst Záškytu jarní Novou kůži vzrostla nevidaně a staří příznivci byli zvědaví, co za pouhý půl rok dokáže znovu vyprodukovat.

Dramatickou náladu podbarvovala Julie Hečková (Čásko na pančuchách) a v seči se začalo, jak přislíbeno. Konferenciér dryštácky mastnácky odpálil nadšení prvním zvoláním magického Záškyt a začalo se reprízou.

DNEŠKA MÁM KONCERT. Čuto, který se z neznámých důvodů styděl, odmítl hrát Michala Benka a nahradil ho fenomenální striptér Bašák. S přelí o něco menší, zato ostřejší, udivoval pohybovou výbušností a přirozeným slovním projevem. Bylo zajímavé sledovat nové pojetí role. Bašák ji vystavěl s menší dávkou afektu a přitom výsledek byl asi stejně skvělý jako Čutův. Zbytek souboru jel jako namazaný stroj, škoda že spádu trochu svýsl písku připitý číšník Miloš. Záškyt si dovoľoval nové finesy, například Zamoták jako matka překvapil poloodhalenou chlapatou řití.

I když šlo o přehlídku, Záškyt se nespokojil s reprízováním. Následovaly novinky.

UCPANEJ ŽLÁBEK ANEB KOLDA MÁL NOČNÍ byla precizní konverzačka mezi protagonisty Škytem a Zamotákem, uklízečkami na nádraží. Zajímavý oživením byla květnatá a bohatě ajsboňáckým slangenem trousící perle Zamotákovy. Škyt je se svými přirozenými prsy rozený hajlsbáha.

O přestávkách rozhovořil diváky, kteří setrvali na místech. Moták s premiérovým a dobře zvládnutelným spoluhráčem Milošem.

TŘI KAMARÁDI - takzvaná pantomimická výchovná skeč byla diváky po skončení hodnocena asi nejlíp. Smolař Vítěk (Kedmoták), který si zapomněl svačinu nakonec od Bašáka chleba dostal.

NÁVŠTĚVA A TAK. Byla nová použití nápoječné pomůcky - novin s textem, které pohltily děj a mechanismus nápoječky sám se stal hybnou silou hry. Jen prezentace této novinky byla zaluhavá.

Přestávkou soutěž Víš nebo nevíš vyhrál Čuto, když se k řekvapení všech, sebe a hlavně konferenciéra střelil ze dvou metrů Arnoldu Schwarzenegrovi do otevřené pusy krabičkou od sirek.

MICHAL BENKA JDE NA VOJNU - byl jen scénkou (oproti původnímu scénáři připravovanou i Nové kůži, ale nerealizovanému). Iveta zpívala na playback.

O přestávce vyhrál Bašák Miss Monokiny.

SMĚJEME SE SE ZAMOTÁKEM - uděrně krátký :

Michal : Iveto, ty sis koupila nový Impuls ?

Iveta : Ne, Michale, to jsem si prdla.

A potom pro mě největší zážitek : ZAMOTÁK JDE DO PRÁCE, ŠKYT Z PRÁCE. Z normálního chaosu Zamotákovského humoru vytvářený kus, který stvořil Škyt, na svou výjimečnost upozornil už tím, že Škyt hrál Zamotáka a Zamoták Škyta. Nevím, jestli mi únavou při vytahování opony nebo skutečně připadal celý kus snový, tak daleko od humpolácké podstaty Záškytu. Debata o tom, co držel každý na provázku (nebo za ruku) dává poprvé možnost divákovi skutečně se podílet na hře. Po ztrátě objektů (žen? psů) bylo i smíření obou symbolické. Fakt absolutní vrchol.

STAVBA měla pět dějství, proto si ji nechali nakonec, i když to bylo nebezpečné pro značně zdecimované diváky. Přes mohutnost a často se opakující vzorce rozhovorů obou manželů, nenučili. Zamoták oživoval děj výpady na Mormucha a OF.

Před plánovaným přídatkem se pokoušel Záškyt znovu vybrat vstupné, ale podařilo se to jen u jednoho opilého diváka.

Pak halfplayback NA ŠACHTĚ se staženou oponou (Teoretik by to označil - halekané drama.).

PÁD BABIKY s očekávaným saltem Bašáka opět v nové variantě a nakonec kostýmově výpravná pantomima ZaBÍJÁCI, dostatečně unylá a snákladnou hudbou.

Bylo před desátou, ale i poněkud prořídle diváctvo chtělo víc. Magická ČERNÁ KULIČKA vytáhla dezertéry z hospody zpátky a Zamoták se Škytem sice v polovědomí vyčerpáním ale s dokonalou rutinou předvedli tu hysterickou motolici. A klepí, pardon, klepýtají k úplnému vyvrchlení ještě tradiční ZÁŠKYT dělá dobré SKUTKY.

Přestože vyhrožovali slavností 5 a 3/4 let Záškytu, asi to nebezpečí nehrozí. Jisté je, že mnohostranný repertoár souboru je stabilizovaný. Soubor se odklonil od destruktivních pásem Dyskozvratků a nejlíp mu to sluší v úderných a různorodých aktovkách. Zatímco první hry stavěly buď na pesimistických vzorcích bezobsažných hovorů lidu nebo jim dávaly Zamotákovsko-ohníčkovské vtipy, v pozdějších hrách byla spojujícím tématem charismatická dvojice Penk - Bartošová a teď de vo všechno.

Ochrannou známkou zůstává ŠKYT - ZAMOTÁK (Laurel a Hardy nebo dvě inkarnace Woodyho ?). Přitom pořádně nevyužit zůstává podíl Bašákův a Nedomotákův, kteří jsou těmi pravými partnery - přesnými a spolehlivými. Iveta by potřebovala změnit v některé hře charakteristiku. A u zbytku souboru by se mělo vyjasnit, zda hodlají navázat spolupráci trvalou a nechat si rozšířit akční pole nebo zůstat u štěků.

A poznámka na závěr : Záškyt má zájem v příštím roce uspořádat představení i v Bochlovicích.

Meták

Z DOPISŮ NAŠICH DOPISOVATELŮ :

Ve 24. čísle I.D. v rubrice "Z ohlasů našich čtenářů" jsem byl jako autor článku o lidumilovi Dr. Leopoldu hraběti Berchtoldovi otištěném ve 23. čísle I.D. doslova napaden dopisovatelem Wictoriem Bullem za údajné demagogické překrucování skutečností.

Pe prostudování několika desítek nejrozdůlnějších materiálů byl tento článek o Berchtoldovi pracně vytvořen s přihlédnutím na jeho kladné i záporné lidské stránky, není to v žádném případě nějaké stupidní vychvalování či vyzdviňování Berchtoldových zásluh, ale podle mě objektivně zpracovaná zpráva o jeho životě a vši činnosti podaná formou analogického životopisu. I když se to nelíbí dopisovateli Bullovi, v praktickém životě Berchtoldové silně převažují kladné prvky, proto článek vyznívá, "jako bych chtěl Berchtolda prohlásit za svatého". Jmenovaný kritizující dopisovatel se snaží osobu lidumilovu přirovnávat k osvětimskému katanu Mengelemu a jeho pozitivní vědeckou činnost v oborech humanity, filantropie a lékařství pochybně obrací v pseudovědecké pokusy zaměřené proti životu a lidskosti/viz. tvrzení o úmyslném zavádění závislých lidí do stavu klinické smrti./Nebohý Berchtold, při těchto Bullových tvrzeních se určitě obrací v podélné šachtě rodinné hrobky v kapli sv. Barbory.

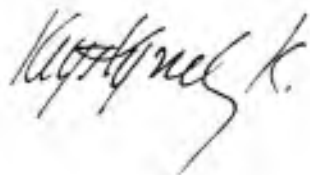
Základním nedostatkem Bullových tvrzení je bezesporu nedostatek přesvědčivých důkazů/záměrně neříkám nekompetentnost/. Tím, že prý se nedá s obyvateli Buchlovic hovořit, dokazuje Bull následky pseudolékařských pokusů hraběte Berchtolda projevující se téměř již 200 let. Přesvědčilo by vás toto tvrzení, milí čtenáři? Mě alespoň ne!

Nestojím skálopevně na úplnosti Leopoldova životopisu, připouštím, že určitě existuje ještě více materiálů, které by mohly vdechnout více podrobností, snad i informací až do mého původního článku, ale jsem přesvědčen, že celkový kladný dojem by v žádném případě nepoznamenaly!

Nikterak neodsuzuji dopisovatele Bulla, naopak, jsem rád/a určitě i celá redakce I.D., že rozšířil řady dopisovatelů I.D. a vnesl do této tiskoviny svou kritičnost, zároveň jej však vyzývám, aby se znovu pokusil přesvědčivěji/na konkrétních příkladech/ dokázat svá vyřčená tvrzení a jen tak volně se neopíral o mentalitu občanů Buchlovic, kterých valná polovina ani "Buchlovjanů" není, vždyť přitáhli či přikočovali odevšad v době neuváženého totalitního budování střediskové obce za vrchní asistence komunistických předsedů MNV Kočendy a Mikulíka. Samo původní obyvatelstvo Buchlovic nejvíce trpí tímto nedávným nastěhovalectvím lidí, kteří spolu s přinesli i všechno včetně špatných návyků a špatného chování, které se projevuje nejvíce maloměšťáckým chováním a praktikami ve styku s lidmi. Ale taková je skutečnost, s kterou se už nedá nic dělat, zůstala nám, původním obyvatelům Buchlovic, pouze ta hrůza v podobě "sídliště" Za humny a k tomu kontrastující s vzpomínky na políčka a sady, které ještě před dvěma desítkami let na těch místech byly.

Tímto svou poznámku končím a Vás, pane dopisovateli Bulle, vyzývám, tedy do toho!

Krystýnek Květoš.

A.Tajenka B.Latinský pozdrav, mrtvola Egyptana, Veriho opera, řadové číslovka, osten C.Český malíř, produkt včel, Mezinár.org.novinářů, persona, zn.lyží nula D.obyvateľ kláštera, souhlas, odděl.technic.kontroly, plošné míry, hmyz E. Představitel Bejrutských křesťanů, nepravdy, ruské pohorí, umělec.sloh, jméno zpěvačky Turnerové F.Národní divadlo, orientální bojový styl, mys, ukazov.zájmeno, rémiza v šachu, předložka, chem.zn.zlata G.První člověk, záchod, pytlácké nástrahy, epidemie, moravské území, spojka, sada H.muž, truhla, zimní olymp. hry, Evropan, takovým způsobem, sibiřský veletok, ukazov.zájmeno Ch.Vítězný pokřik, příslušnice min.vnitř, soupeř, zn.našich letadel, hamižnost I.Chodský "ani", tajenka, německy: tam, spojka

1. Sebrané básně různých autorů 2. Mužské jméno, končetina, pasivum 3. Ztrzlá voda, jihoamerických Indiánů panovník, papoušek 4. Ženské jméno, zastarale les, titul muže 5. Prezervativ /expres./, kositi 6. Závěr modlitby, jméno ředitele SD, slovensky: i 7. Pláž, mimozemšťan, existuje 8. Verneův kapitán, horní končetina, Národní třída 9. Typický projev osla /i=i/, mužské jméno, vaďa, výkřik bolesti 10. Japonská délková jednotka, šalba, Okresní stavební podnik 11. Slovenské mužské jméno, zn. kosmetiky, samec od pohorky 12. škra boška, nátělník 13. Zapření, kout, hrob 14. Krby, představený kláštera, nězev písmene 15. Pranice, předložka, Lidová strana 16. Zdůraznění zápor, jeden z redaktorů ID, latinská předložka 17. Meta, sicilská sopka, čidlo zra ku 18. Evropský stát, pěvecké těleso 19. Název písmene, hloupá žena, latinská spojka, iniciály první kosmonautky 20. Polévková závěrka, vozy, spojka

P R Í J E M N O U Z Á B A V U

P R E J E

H O R S T

POETICKÝ KOMIKS

3 LÁŠCE

DRAHOŠKU, MOHL BYCH SLOŽIT SVOJI
HLAVU (ZNAVENOU) K TOBE DO
KLÍNA ?

JISTĚ, LÁSKO!

THE END

Komix

PRO
VEJMEŠ

© MLÁDĚ

VILÍK BYLO HODNĚ DÍTĚ A
AŽ DO SVÝCH 15 LET
CHODIL RÁD DO ZAHRADNÍ
RESTAURACE, ALE PŘIŠEL
TEN OSUDNÝ DEN...

OSLAVA VILÍKOVÝCH 15.
NAROZENIN SE PROTÁHLA

...A ČÁREK PŘIBÝVALO

ČOVČE, TEN VŽ JE
ZLITEJ, JAKO
TO PRASE

TO JE
FAKT...

VILÍKU
A TU NAJEDNOU!!!

S VILÍKEM SE STALA
STRAŠNÁ
VĚC !!

CO DĚLAT?!
VILÍK JE ZTRA-
CEN
NE VŠAK DOČE
ZNIČENO NIC SE
MEZI NIMI
OBJEVIL DĚD
PÍVE...

ABY TVÉ PROKLETÍ
POMINULO, MUSÍŠ
POLÍBIT BÁBU
FUTER, KTERÁ ZDE SPRAVUJE
TOILETY...

BABICE
BYLA
UKRUTNĚ
OHYZDNA
A SNAD
MĚLA
LEPRU!

AVŠAK PO POLIBKU...

→

EPILOG:

VILÍK SE VYBLIL, VYSPAL SE A BYLO MU ZAS DOBRĚ.
OPĚT SE STAL NORMÁLNÍM CHLAPCEM. TUTO STRAŠNOU PŘÍHODU
VŠAK NEZAPOMNĚL A VZAL SI POUČENÍ - UŽ NESMÍ PŘEKROČIT

KONZUMACI MAXIMÁLNĚ 20 PIV A DOMU...
ALKOHOLU. MAXIMÁLNĚ 20 PIV A DOMU...

Bez nadějného případu

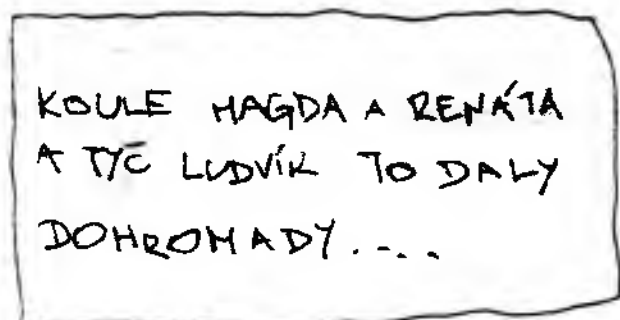
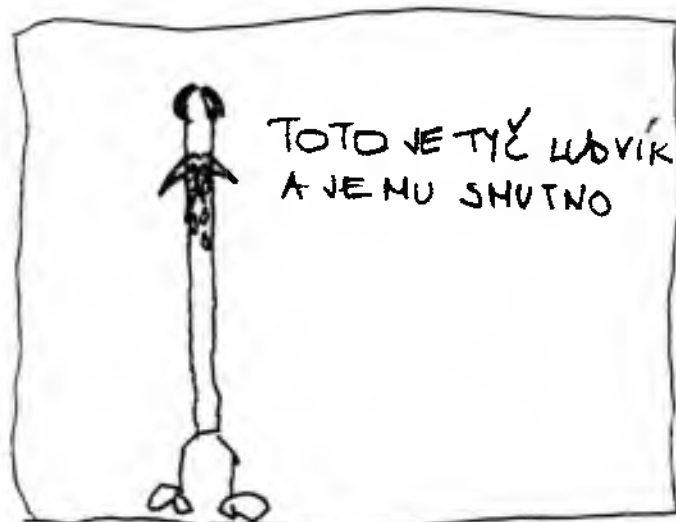
® JMC 90

ENI

POUČENÝ COMICS

Horst ⑤

THE END

ODPORNÉ BRNOGRAFIKÉ TRAGICS

idea'n'design
by: [signature]

THE

END

Goods
Ware

Quantity
Menge

Price per unit
Einh.-Preis

Value
Ges. Preis

TRAGICS ONLY PRO ~~SEXUELNE~~ ZVRHÉ

Wally P. Zwach
Kres by ~~WALLY~~ A.B.

DALE ENDE!

PITVA - STORY

VÁNOČNÍ COMICS

© KRISTÝNEK 1990

AAA, MÁME TU
MLADÉ POMOCNÍKY!!!

... ALE OUA, HOŠI
NEŠTAŠTNÍ, IŽDY VY
JSTE ROZPITVALI
PRIMAŘE KARÁSKA
ODPOČÍVAJÍCÍCH
PO NAMÁHAVÉ
PITVĚ!

POUČENÍ:

POKUD JE VAŠIM KONÍČKEM PATOLOGIE,
PŘED PITVOU SE NEJDŘÍVE PŘESVĚDČTE
ZDA URČENÝ MATERIÁL K PITVĚ JEŠTĚ NEDYCH.

LACINÝ COMICS

© KRYSŤÁNEK

PRO DEVIANTY S IQ < 0,07

OKRES
KE HRANICĚ
TEL. ŘÁDU
& PRÁCE

KURVY, ABY JSEM ŠLA
PĚŠKY !!!

MĚSTO 5km

Po pět hodinách
pochodu dorazila
paní Ondrůšková
do okresního
města

SAMÉ ČINŽÁKY,
SAMÁ PARÁDA!

JÉ
INDIÁNI!

ŽADNÝ INDIÁNI!
SKŮNI!

ZMLÁCENÁ PANÍ ONDRŮŠKOVÁ
BYLA OŠETŘENA A
OVAŽÁNA V OÚZ.

DOMŮ SE ALESPŮ
SVEZU AUTEM!

TRÍ PRÁNÍ

(POHÁDKA)

© 1990

NA VÝSTAVĚ

NAPISAL &
NAKRESLIL
JITKA

